

af de 18 Rd., men kun den, at vi have meent, at da Ministeriet har erklæret, at disse 18 Rd. ikke, saaledes som Statsrevisoratet i Henhold til Ministeriets oprindelige Betegnelse har antaget, skulde betragtes som Sæbtillæg, men derimod som Honorar, der var taget af den i vedkommende Pønningsslov § 22 bevilgede samlede Sum, at vi da have meent, at man ogsaa burde tage denne Erklæring for gyldig, og altsaa kun bevilge det Beløb, hvormed Udgifterne, naar dette var Tilfældet, vilde have overskredet den Sum, som var bevilget ifølge § 22. Dette Beløb er 4 Rd. 16 Sk., og det er altsaa det, som Udvalget indstiller til Thingets Bevilling.

Endelig er der gjort en Forandring med Hensyn til den i en Række Aar vedtagne Slutningsindstilling, der, som de ærebe Medlemmer ville erindre, har været meddeelt i følgende Form: „I Henhold til samtlige foranstaaende ved de indstillede Poster tagne Beslutninger meddeler Rigsdagen saaledes for sit Vedkommende Decharge for Statsregnskabet for Finantsaaret o. s. v.“ Denne Slutningsindstilling har der flere Gange været ført Klage over, som mindre forstaaelig for endeel af Thingets Medlemmer. For to Aar siden blev der her ved Sagens sidste Behandling stillet et Endringsforslag af 15 Medlemmer om en anden Form for denne Indstilling, men da det, som sagt, var ved sidste Behandling, og man ikke vilde lade Sagen gaae tilbage til Landsthinget alene for den Sags Skyld, blev Forslaget taget tilbage. I Landsthinget fremkom den samme Anke forrige Aar, og der var gjort en Indstilling til en anden Form, som rigtignok blev forkastet, men med en saa ringe Forskjel i Stemmetallet, at det omtrent var lige — jeg troer det var 20 mod 18. — En medvirkende Grund til Forkastelsen var maaskee ogsaa den, at den foreslaaede Form i og for sig var mindre rigtig. Udvalget har nu søgt en Form, som det antager indeholder netop det Selvsamme som det, der stod i den tidligere vedtagne, og som maatte kunne forståes af samtlige Medlemmer, idet det nemlig foreslaaer, at Slutningsindstillingen skal lyde saaledes: „Med de ved de enkelte Poster tagne Forbehold fra-

figer Rigsdagen sig ethvert Krav paa Statsregnskabet for Finantsaaret 1862—63“. Andre Endringsforslag foreligge ikke til Rigsdagens Billigelse.

Fischer: Der er nogle enkelte Punkter i det ærebe Udvalgs Betænkning, over hvilke jeg maa tillade mig at udtale mig; men jeg skal gjøre det i al mulig Korthed, da jeg af Erfaring veed, at dersom den, der taler om Statsrevisoratets Indstillinger, vilde tiltale de ærebe Herrer med „mine opmærksomme Tilhøvere“, da kunde det let forståes, som om det var en bitter Ironi, thi det er sjældent, at Thinget gjør Statsrevisionens Indstillinger den Ære at hbe dem nogen videre Opmærksomhed; jeg skal derfor være saa kort, som det paa nogen Maade er mig muligt. Hvad nu for det Første de Indstillinger angaaer, der ere gjorte af det ærebe Udvalg, da finder jeg intet Videre at erindre mod nogen af disse. Der er enkelte Steder, hvor det ærebe Udvalg har savnet en Slags Henviisning til den følgende Statsrevision; men naar Statsrevisoratet affatter sine Indstillinger, er det allerede bekjendt, af hvem den følgende Statsrevision bestaaer, og da det i dette Tilfælde var os Alle vitterligt, at det var de samme Mænd, der vilde overtage det følgende Aars Regnskab, saa har man troet, at en saadan Henviisning, der i Grunden var en Henviisning til sig selv, vilde være overflødig. Anseer Udvalget det imidlertid for rigtig, at dette skeer, kan der naturligviis fra Statsrevisoratets Side ikke være Noget derimod at erindre. Der findes imidlertid i Indledningen til det ærebe Udvalgs Betænkning et Par Bemærkninger, som jeg maa tillade mig at imødegaae. Det hedder saaledes strax i Begyndelsen, at man paa flere Steder har savnet den fuldstændige Oplysning om Uoverensstemmelse mellem Finantsloven og Statsregnskabet, som Forretningsordenens § 4 foreskriver Revisoratet. Det synes deraf at fremgaae, at det ærebe Udvalg antager, at det var Statsrevisionen ved dens Forretningsorden paalagt, at skrive en Antegning over enhver Uoverensstemmelse mellem Bevillingerne og Regnskabet; men det forholder sig ikke saaledes. Rigsdagens Beslutning i Anledning af Statsrevisio-